

[Socialministeren.]

at svare paa dette Gang paa Gang, at de danske Arbejdsgivere med Hensyn til Bidrag til arbejdsløse er overordentlig heldigt stillet i Forhold til andre Landes Arbejdsgivere. Jeg ved derfor ikke, med hvilken Begrundelse de i en saa vanskelig Situation som den nuværende, naar Arbejdsløsheden er, som den er, skulde kunne unddrage sig fra at yde deres Bidrag. Jeg kan ikke se rettere end, at det Bidrag, her er Tale om, og som jeg ogsaa har Haab om at faa Venstre til at gaa med til, er meget ringe.

Dernæst spurgte den ærede Ordfører mig, om Kommunerne ikke skulde have Refusion for den almindelige Kriseløvs store Underskud. Forholdet er jo det, at ved Kriseforliget i Juni 1932 regnede jeg med, at Udgifterne vilde andrage en 17—18 Mill. Kr., dog kun under Forudsætning af, at Arbejdsløsheden ikke vedblev at stige, og som Følge deraf maatte jeg som Minimum kræve 12 Mill. Kr. fra Statskassen. Den ærede Ordfører, der nu beklager sig over, at Kommunerne er kommet til at bære saa meget, skar sammen med forskellige andre de 12 Mill. Kr. ned til 10 Millioner. Som Følge deraf har Statsrefusionen ingenlunde kunnet blive to Trediedele, heller ikke Halvdelen; jeg antager, den vil komme til at ligge omkring en Trediedel. Jeg antager, at de Udgifter til Krisehjælpen, som man har beregnet til 18 Mill. Kr., vil blive saadan noget som 30 Mill. Kr., hvoraf de 10 Mill. Kr. vil andrage en Trediedel; det vil ikke være meget galt.

Den ærede Ordfører spurgte, om Kommunerne ikke skulde have Refusion for disse 10 Mill. Kr. ekstra. Jeg har ved de Forhandlinger, der er ført med Hensyn til Dækningsforslagene, gjort opmærksom paa, at Kommunerne er blevet vanskeligt stillet, fordi de 10 Mill. Kr. nærmest blev 20 Mill. Kr. Jeg har gjort opmærksom derpaa, og jeg ved ogsaa, man fra anden Side er opmærksom paa det. Om det kan oplyses af Finansministeren og Indenrigsministeren overfor Udvalget, hvorledes Stillingen er i saa Henseende, skal jeg ikke kunne sige; i Dag kan jeg ikke svare paa det.

Dernæst spurgte den ærede Ordfører, hvorledes jeg var kommet til en saa optimistisk Beregning af Arbejdsløshedstallet til Sommer. Som den ærede Ordfører vil vide fra forskellige Forhandlinger, er jeg ikke behæftet med Optimisme, navnlig ikke for Tiden, saadan som Forholdet er i dette Øjeblik. Jeg kommer derfor ikke til optimistiske Beregninger, jeg kommer til de Beregninger, som de sagkyndige opstiller.

Af Udtalelserne i Bemærkningerne, som der jo ikke er nogen Grund til at læse op, vil den ærede Ordfører se, hvorledes man er kommet til disse Beregninger, som han karakteriserer som optimistiske, og som jeg maa karakterisere som formentlig rigtige, da de er udregnet af dem, der har bedst Forstand paa dem.

Jeg vil dog indrømme overfor det ærede Medlem, at da jeg fik disse Beregninger forelagt, sagde jeg: Det forekommer mig, at det ser noget lidt ud med disse 40 000, selv om det er glædeligt, jeg vil gerne ikke alene have Beregningerne gaaet efter af mine Statistikere, men ogsaa have dem forelagt en anden Form for Sagkundskab, nemlig Arbejdsdirektoratets praktiske Folk, og faa at vide, hvad de siger til dem. Jeg fik det Svar tilbage, at de mente, at disse Beregninger var rigtige. Herefter har jeg ikke anden Udvej end at fremsætte disse Beregninger, da jeg ikke selv er klogere.

Endelig spurgte den i Dag spørgelystne ærede Ordfører for de Konservative, om det var Meningen, at den ekstraordinære Kriselovgivning skulde ophøre med Socialreformen, idet han henviste til Bemærkninger til Lovforslaget. Maa jeg dertil sige, hvad jeg vist for øvrigt har sagt før, at det er unægtelig min Mening, at man skal tilrettelægge en Socialreform efter det, man plejer at kalde nogenlunde normale Forhold, og at man ikke kan regne med, at et Samfund i Længden er i Stand til at ofre Snese og atter Snese af Millioner paa Understøttelseslovgivningen. Men hvordan det udvikler sig, det vil bl. a. afhænge af, hvorledes man fra anden Side stiller sig til de øvrige Foranstaltninger, der stilles Forslag om.

Det vil bl. a. afhænge af, hvorledes Kriseforligets Virkninger viser sig at være i Praxis, hvorledes Arbejdsløsheden gaar ned, Produktionen kommer i Gang. Det vil ogsaa være afhængigt af, hvorledes man stiller sig til saadanne Forslag som dem, jeg har fremsat om 40 Timers Arbejdsuge, om Tilskud til Merbeskæftigelse, om Overarbejde. Den ærede Ordfører kan godt smile, om et halvt Aar kan han blive nødt til at tage alvorlig Stilling til dem. Nu betragter han sig i den Henseende kun som en Fuldmagt for Femlingerne, Arbejdsgiverforeningerne og de andre Organisationer, Protestmagerne, der evigt og altid protesterer mod et hvilket som helst socialt Forslag, der kommer frem, protesterer naturligvis under en saadan Form, at det i konservative Blade — jeg tror, det i dette Tilfælde er „Dagens Nyheder“ — hedder